

139 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

De Kerremelkstoep op Baonhoek

Op 't kaartje in 't prachtige boekje "Stoep op, stoep af", kè-je vinge waer die stoep was en trouwes nog is. 't Was in mijn wereltje van klaain jonchie 'n hêêle lange stoep en hêêlemael achterin bin ik mor êên of twêê keer gewist glôôf ik. Waer ik wel zeker van bin, is dat 't voor 'n hôôp kaainers van Baonhoek 'n hêêle bekende stoep was. Dat was vanwege 't hobbele en rote dat we daer 's winters deeje. Daer was-tie deur z'n brêêdte en staailte ommers percies goed voor.

Hobbele was 't leggend of zittend op-ie sleechie naer beneejene glije en rote was mit 't hêêle stel, achtermekaor en mekaor vasthouwend 'n hêêle rij vurme. Staonde op-ie klompe en mit 'n aanlôôpie perbeerde je zô veer mogelijk achter in de stoep te komme. 't Leste deeje veraal de grôôtere jonges, die zô tege d'n aevend op kwamme daoge. Volges mijn was 't veraal 'n zekere Piet (z'n achternaom weet ik nie percies meer) die veul voorop ging en dat zèl wel mit z'n hêêle pestuur te maoke hebbe gehad, denk ik zô.

Nou weunde die Piet verbij vrouwchie Helvoort, dat was waer d'n dijk 'n bochie maakte en van de revier af ging. As daer hêêmel vandaen jonges en maaisies kwamme om te hobbele en te rote mos 't toch wel 'n hêêle bekende stoep weze. As 't hobbele pas begon, hadde de mense die daer weunde d'r wel 'n mietjie de smoor in, want de stoep wier dan spekglad en dan mos t'r mit as uit d'n aslaoj langs 't kantjie 'n paojchie gestrooid worde. Dat was voor hullies belang, mor wij hadde d'r ok plezier van. Je kon maarke, dat de mense d'r nae een pôôsie aagelijk ok wel lol in kreges, want zô tege d'n aevend as 't donker wier, deeje ze de lampe vroeger aan en liete espres de vaainsters ope en hadde we 'n mietjie licht op de baon.

Dan begon zôas gezeed 't rote van de grôôtere jonges. Volges mijn deeje d'r dan gêên maaisies meer mee. Je mos dan as klaaier kaaind wel 'n mietjie uitkijke, mor dat hà-je d'r graeg voor over, zô mooi vong ie 't. Dikkels genogt wiere d'r dan 's aeves zô tege 't end van 't hêêle spul een paor emmers waoter over de baon gegooit, om 't voor d'n volgenden dag hêêlemael voor mekaor te hebbe. \dôôd vermoeid en aarg gelukkig ging-ie dan mit rôôje kôôntjies naer huis toe, naer moeders zôgezeed.

Weer 'n stuksie van de vroegere Baonhoeker uit Friesland, dat we effe hebbe laete legge tot 't winter was. Netuurlijk hartelijk dank.